

הסוד של מאלף אריות.

דרק קאילטי

"שים לב בוריס!"

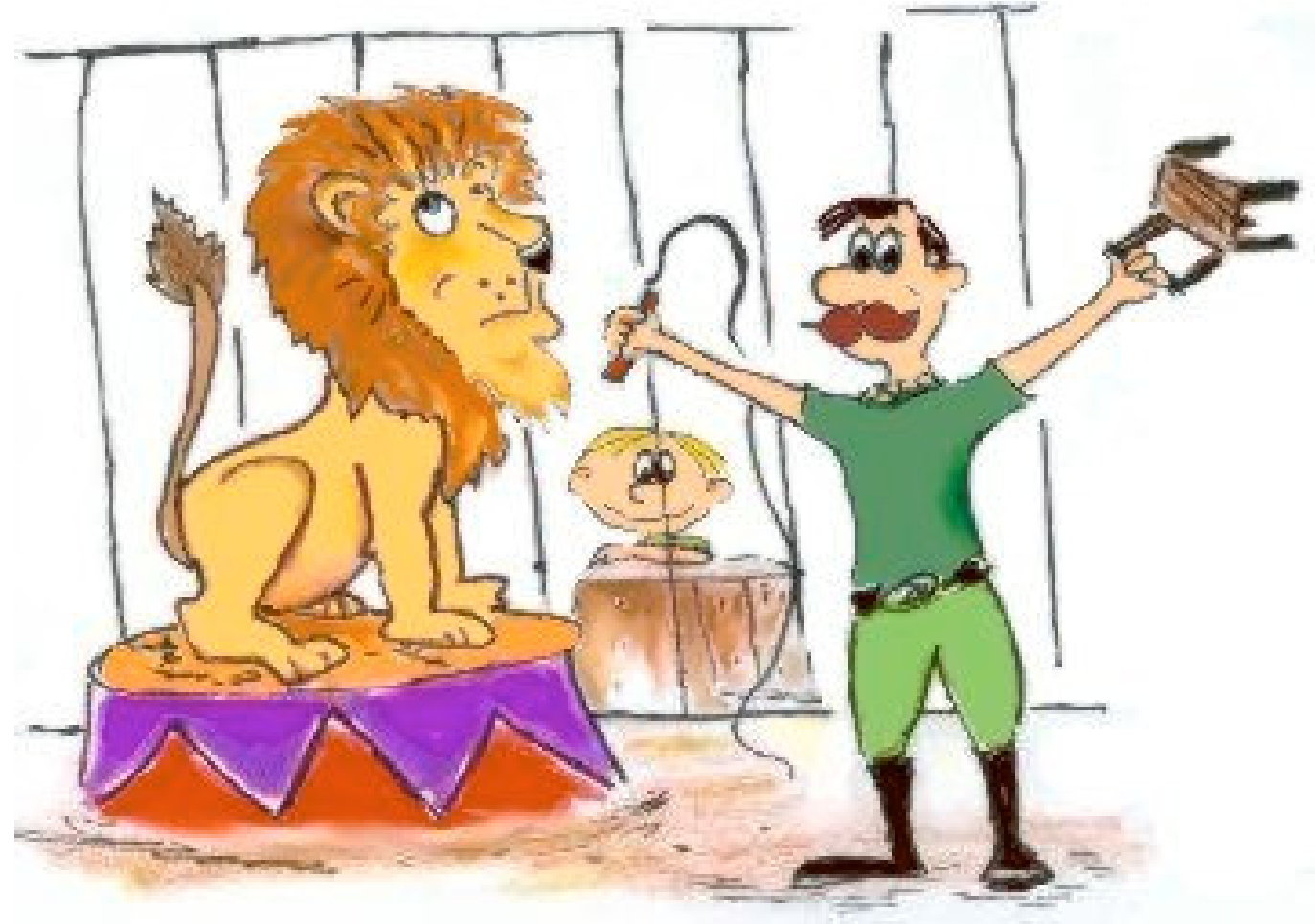
"לא אוכל להסתכל על זה!"

"הוא מוקף!" קרא הקהל בקרקס.
בוריס מאלף האריות הביט על האריות הזועפים.
הוא הצליף בשוט, אבל האריות המשיכו לזחול
קרוב יותר ויותר, בנהימה מאיימת. נראה היה
שהוא אבוד.
דני, העוזר הקטן של בוריס הביט עליו "קדימה
בוריס" הוא קרא.

פתאום בוריס הרים
שרפרף. האריות קפאו
במקומם. הקהל נשם
לרווחה. בוריס העיף את
השרפרף והאריות נסוגו
קצת.
הם פינו מקום צר והוא
קפץ אל דלת הכלוב.

האריות רדפו אחריו, אך הוא היה זריז יותר ויצא
החוצה.

"בראוו! הידד!" הקהל קם על רגליו והריע.
"נהדר, נהדר" התפלא מנהל הזירה, כשהוא בא

בריצה "זו באמת ההצגה הטובה ביותר שלנו,
בוריס."

"תודה לכולכם" ענה בוריס ונשם עמוקות "אתם
יודעים, נראה לי שאנו לא מאכילים אותם מספיק"
הוא קרץ לדני.

אחרי ההצגה בוריס נתן חתימות לאוהדים ואחר כך
ישב בקרון שלו וקרא את הספר האהוב עליו "הלב
האמיץ."

דני הלך להאכיל
את האריות, אך
הדבר שעמם אותו.
הוא העיר את צ'יקו,
החתול שלו, ועשה
כאילו הוא מאלף
אריות. הוא הניף
שוט שעשה מחבל
ישן, אבל איכשהו
לא הצליח להוציא
ממנו קול צליפה.
"היית צריך להיות

תקיף יותר" הוא נזף בצ'יקו. צ'יקו ענה "מיאו".
"זו לא נהמה גדולה" נאנח
דני.

אז דווקא נשמעה נהמת
האריות. אחמד, מאלף
הפילים, עבר בדרך לקרון
שלו. האריות לא אהבו את
אחמד. הוא נהם לקראתם
"גרר..בעצמכם."

אחמד היה במצב רוח רע.

הוא לא סבל שכולם העדיפו את הצגתו של בוריס
מזו שלו.

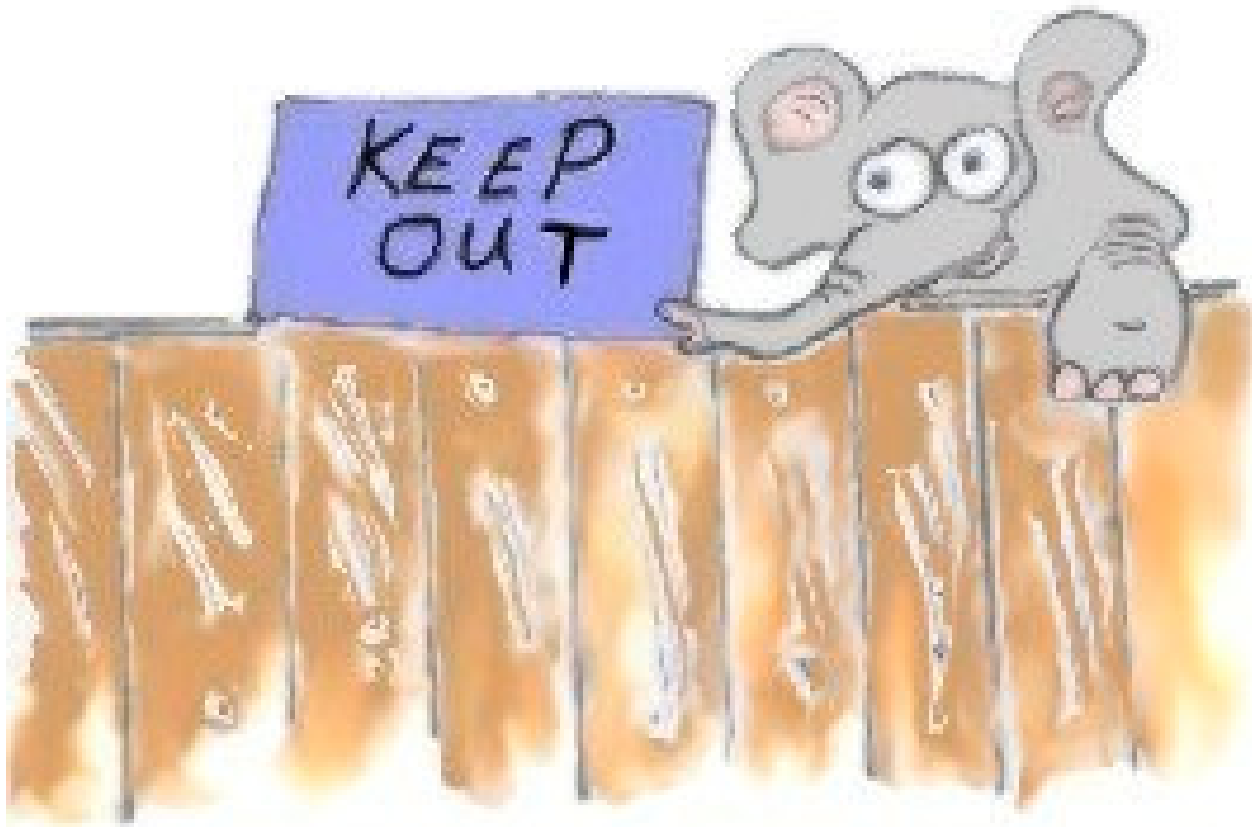
"לעולם לא אבין למה כולם מעדיפים את האריות
הטיפשים על הפילים החינניים שלי."
כשהגיע לקרון שלו, פגש שם אורח זר.
"תרשה שאציג את עצמי" אמר האיש "שמי מנדיפ
וגם אני מאלף פילים, שם בארץ שלי."
"אני לא במצב רוח טוב" אמר אחמד.
"אני יכול להבין אותך" ענה מנדיפ.
"ואיך אוכל לעזור לך?" שאל אחמד.

"אני חושב שזה אני שיכול לעזור לך."
מנדיפ הוציא קופסה קטנה מכיס מעילו ואמר
לאחמד שהוא יעזור לו לשפר את הצגת הפילים
שלו. הוא יוכל לעשות ממנה את ההצגה הטובה
ביותר בכל הקרקס.
"טובה מזו של בוריס, מאלף האריות?" שאל אחמד
בספקנות.
"טובה הרבה יותר. הקהל יאהב אתך."
אחמד גיחך "מה הוא הסוד שלך?"
"לא מה, אלא מי" הסביר מנדיף "הסוד הוא
בקופסה זו."
"אז פתח אותה מהר" קרא אחמד באי-סבלנות.
מנדיפ פתח את הקופסה.
"היא ריקה. אתה צוחק ממני" התחיל לכעוס
אחמד.
אבל מנדיפ קרא "אבוי לי. הוא ברח שוב. חייבים
למהר."
"מי ברח?" שאל אחמד.
"מוריס. מוריס העכבר."
"אתה אומר שעכבר יכול לאלף פילים?" צחק

אחמד.
"יותר טוב ממך או ממני. אבל אנו מוכרחים למצוא
אותו קודם". ופתאום שניהם שמעו זעקה גדולה.
"נשמע כאילו מישהו
מצא אותו עבורנו"
העיר אחמד.
"זה נשמע מכאן"
הצביע מנדיפ.
"לא יתכן" אמר
אחמד "זה קרונו של
בוריס." הם רצו
ופתחו דלת הקרון.
אחמד לא יכול היה להאמין למראה עיניו. בוריס
האמיץ עמד על השולחן רועד כולו, ומתחת לשולחן
ישב העכבר מוריס וכרסם פירורי עוגה.
"בוריס! מה קרה?" קרא אחמד.
"הוא קפץ כמו כדור דרך החדר" גמגם בוריס.
"זה רק עכבר" אמר מנדיפ, כשהוא מוציא קצת
גבינה מכיסו.
"אני יודע שזה ע..ע..עכבר. אני רואה היטב, רק

"אחמד מתכונן לדבר מה מוזר" הוא אמר לבוריס,
כשחזרו יחד לקרון, אך בוריס לא נראה מודאג. הוא
הסתכל על הכרזה שמישהו הדביק על דלת הקרון.
"היית מאמין?" קרא.
"מה זה?" שאל דני.
"בשבוע הבא מתקיימת התחרות להצגת הקרקס
הטובה ביותר. והמנצח מקבל פרס."

קחו אותו מכאן, בקשה" אמר בוריס בכעס.
"מה קורה?" שאל דני שהופיע בדלת.
"אתה יודע לתפוס עכברים?" שאל אחמד.
דני ראה את העכבר תחת השולחן וקפץ אליו.
"תפסתי אתך!" קרא.
"טוב, טוב" קרא בוריס.
"תוכל להיות שוער בכדורגל" צחק אחמד.
"רק אל תמחץ אותי" ביקש מנדיפ מודאג.
בוריס, קצת מבויש ירד מהשולחן.
"אבל לא תספר לאיש, נכון, אחמד? הוא נכנס בלי
שהייתי מוכן לכך."
אחמד חייך "שפתי נעולות" אמר, אבל לא יכול היה
שלא לגחך, כאשר יחד עם מנדיפ ומוריס חזרו
לקרון שלו.
בימים הבאים הרגיש דני שאחמד מתנהג באופן
מוזר.
ביחד עם מנדיפ הוא בנה גדר גבוה סביב מכלאת
הפילים והם בילו שם הרבה זמן. וכשיצאו משם,
תמיד התלחשו וצחקקו. משהו מוזר התנהל שם
ודני החליט לבדוק.

נשימתו. אך ההפתעה האמיתית אמורה עוד לבוא.
"הפילים שלי מציגים דברים חדשים" הכריז
אחמד.

וכך היה. הפילים נעמדו על שלוש רגליים, על שתי
רגליים. כל אחד לחוד או שנים זה עם זה, ועל

"וואו" חייך דני "תוכל לנצח בקלות."
"כך אתה חושב? אולי. אם ההצגה שלנו תמצא חן
בעיני השופטים כמו בעיני הקהל, יש לנו סיכוי."
דני גירד בראשו "המממ.. אתה יודע, אני חושב
שיש לזה קשר עם ההתנהגות המוזרה של אחמד."
באותו לילה התקיימו הצגות בקרקס ובוריס ודני
התכוננו. "אני מתכוון לקבל את הפרס" אמר בוריס,
כשהוא מצליף בשוט שלו.

כרגיל ההצגה של אחמד הייתה הראשונה, אך
מנהל הזירה לא יכול היה למצוא אותו.
"בוריס, אולי ראית את אחמד? הקהל מתחיל
להתעצבן."

בוריס נענע בראשו. אך בסוף הופיע אחמד
מהמכלאה של פילים.

"וואו" השתומם מנהל הזירה.

"משהו כזה" חייך בוריס.

"לא יאומן" אמר דני.

הפילים של אחמד לבשו תחפושות חדשות. הם
נוצצו בזהב וכסף, ועל ראשיהם חבשו כובעים עם
נוצות. כשהפילים עלו לזירה גם הקהל עצר את

במות צבעוניות. הם גלגלו כדורים ענקיים ואפילו רקדו.

וכל אותו הזמן מוריס העכבר רץ בין הרגליים שלהם. הם לא דרכו עליו והקהל כלל לא הרגיש בו. אבל דני שם לב.

"אהה. אז העכבר הזה יכול לאלף פילים" הוא חשב לעצמו.

אחמד היה גאה מאוד. הקהל מחא כף והכל התנהל כשורה.

אבל אז.. נשמע קול בהקהל "רוצים את בוריס האמיץ!"

אחמד כעס מאוד. "הצלחת יפה, אחמד" ניחם אותו מנהל הזירה.

"ברר.. בוריס זה משגע אותי."

כשאחמד הוביל את הפילים שלו למכלאה מנדיפ הרים את מוריס. "באמת עשית זאת נהדר" חייך. "לא מספיק" זעף אחמד "הגיע זמן שאנהל את הדברים בעצמי."

אחמד ניצל אי-תשומת לבו של מנדיפ, הוציא את מוריס העכבר מהקופסה שלו והביא אותו לזירה.

בוריס והאריות הציגו בתוך כלוב גדול. איש לא הרגיש באחמד שהוציא מכיסו חתיכת גבינה וזרק אותה לתוך הכלוב. "הנה, מוריס" הוא לחש "לך וקח אותה. רק תשגיח שהאריות לא יאכלו אותך." מוריס שהריח את הגבינה רץ בין הסורגים לתוך הכלוב. האריות הביטו עליו בחשדנות. הגבינה

נפלה לרגליו של בוריס ומוריס רץ אליה.

בוריס הרגיש בו ונתן

זעקת אימה "אא..!"

ע..ע..עכבר!" הוא עזב

את השוט שלו והתחיל

לטפס על הסורגים.

הקהל נדהם.

"ראו איך בוריס האמיץ

מפחד מעכבר קטן" צחק מישהו בקהל.

לבושתו של בוריס תוך רגע כל הקהל פרץ בצחוק.

"איזו בושה!"

"בוריס הוא ליצן."

"הביאו חזרה את הפילים!" קראו.

האריות ניצלו את ההזדמנות והתחילו לאיים על בוריס.
למזלו דני תפס את השוט והצליף בו בקול. האריות נסוגו ובוריס הצליח להתקרב לדלת הכלוב ולצאת משם.

מלא בושה הוא רץ לקרון שלו.

"אחרי עשרים שנה בקרקס נעשיתי לצחוק" הוא בכה.

"אל תדאג" ניחם אותו דני. אתה יודע שאנשים שונים מפחדים מדברים קטנים כמו עכבישים או עכברים. מחר כולם כבר ישכחו מה שראו."
"אתה באמת חושב כך?"
"בוודאי."

אך הם לא שכחו. התפרסם שבוריס מפחד מעכברים ולמחרת כל הקהל קרא "בווזז". לקראתו.

יותר גרוע. הם קראו "רוצים את אחמד. הביאו הנה

את הפילים המרקדים!"

בוריס ברח לתוך הקרון שלו. "אין לי יותר סיכוי לזכות בתחרות" לחש לדני.

"אל תהיה בטוח" אמר דני. הוא ידע שהכל היה באשמתו של אחמד. ואז בא לו רעיון נהדר. הוא ליטף את צ'יקו ולחש לו משהו.

הגיע לילה של תחרות. בוריס עדיין ישב בקרון שלו, עצוב וזועף. אחמד ומנדיפ הלבישו את הפילים. הם היו עסוקים מדי כדי לראות צל שמתקרב למכלאה

ויד הפותחת את קופסתו של מוריס. מוריס קפץ

החוצה ורץ לאורך שביל שעליו פוזרו חתיכות

גבינה. הוא כרסם אותן ונהנה מאוד. אבל פתאום

ראה שתי עיניים

גדולות מביטות

עליו. ואחר כך המון

שיניים חדות.

שיניים של חתול!

החתול רדף אחרי

מוריס דרך כל

הקרקס ולתוך

שדות. שם מוריס הצליח להסתתר בחור שמצא באדמה.

בקרקס מנהל הזירה קרא לאחמד. "מדוע את מאחר?"

ואחמד זעק על מנדיפ "למה שחררת את מוריס?" "לא שחררתי אותו!"

"אז איפה הוא? לך ותמצא אותו!"

אחמד הוביל את הפילים שלו לתוך הזירה. הקהל הריע ומחא כף. גם השופטים מחאו כף. אחמד הציג את הפילים, אבל בלי מוריס לא יכול היה להתחיל בהצגה. בסוף הוא ראה את מנדיפ, אבל זה רק נענע בראשו. אין מוריס. אחמד רגז "לך, חפש אותו!"

הפילים הרגישו שקורה משהו לא רגיל והתחילו להתעצבן. הם דחפו זה את זה ואחדים אפילו אבדו את הכובעים שלהם.

אחמד לקח מקל ונתן לפיל מכה בישבן.

"התנהג יפה, בהמה שכמותך!"

הוא נתן לפיל מכה נוספת, אך זה צעד אחורה, הפיל את אחמד על הארץ ובעצמו התחיל לדהור

סביב הזירה.

אחמד שכב על הארץ בלי לזוז. הקהל והשופטים נבהלו.

"הוא קיבל מכה בראש!"

"הפילים עוד מעט ידרכו עליו!"

בוריס הסתובב במכלאת

האריות כששמע את קול

המהומה. הוא רץ אל

הזירה.

"אוי! אחמד עלול להידרס!"

בלי לחשוב הוא רץ בין

הפילים המתפרעים למקום

בו שכב אחמד. הוא לקח

אותו על הידיים והוציא אותו

מהזירה רגע לפני שפיל גדול הספיק לדרוך עליו.

מנדיפ נכנס לזירה, הרגיע את הפילים והוציא אותם

חזרה למכלאה שלהם.

הקהל הריע לבוריס. "הידד! עשית זאת יפה!"

"היית אמיץ מאוד, בוריס."

אחמד פתח עין אחת והביט על בוריס "וי, שוב

"ראית? אמרתי שתוכל לנצח" אמר דני.
"לא אני ניצחת. אנחנו ניצחנו" צחק בוריס.
מנהל הזירה ערך מסיבה גדולה לבוריס ולדני
ואפילו אחמד התעודד כשקיבל מדני מנת עוגה
גדולה.
"יתכן שאילוף פילים הוא מקצוע מסוכן מדי
בשבילי" אמר, כשהוא ממשמש את החבורה
שבראשו.

אתה."
דני בא לעזור. "צריך לתת לך עזרה ראשונה" אמר.
אך באותו רגע הקהל התחיל לשיר "אנו רוצים את
בוריס! רוצים את בוריס האמיץ עם האריות!"
מנהל הזירה חייך. "אני אטפל באחמד. לכו אתם
שניכם ותנו את ההצגה שלכם."
בוריס הביט על דני "ומה עם הע..ע..כבר?" שאל.
"כבר טיפלתי בו" ענה דני.
הכלוב הובא לזירה ובוריס הלך להביא את השוט
שלו. אבל הוא חזר עם שניים. אחד הוא נתן לדני.
"תרצה לעזור לי הערב?" חייך.
דני לא האמין. "אתה רוצה שאשתתף בהצגה?"
שאל.
"מעכשיו כן. סוף-סוף אתה הצלת אותי
מהע..ע..עכבר הזה."
בוריס ודני והאריות נתנו את ההצגה הטובה ביותר.
כל הקהל הריע להם. ומה שחשוב, השופטים אהבו
אותה.
אחרי ההצגה השופטים העניקו לבוריס ודני גביע
גדול.